

HOTĂRÂRE Nr. 541 din 17 mai 2003

privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere

- cu modificările aduse de:

- Hotărârea Guvernului nr. 322/2005;
- Hotărârea Guvernului nr. 1502/2006.

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 42 alin. 2 lit. b) din Legea protecției mediului nr. 137/1995*), republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, al art. 3 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002**) privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002, și al art. 81 din Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

*) Legea nr. 137/1995, republicată, a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005.

**) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005.

ART. 1

Prezenta hotărâre are ca scop stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere.

ART. 2

În înțelesul prezentei hotărâri, definițiile termenilor folosiți sunt prevăzute în anexa nr. 1.

ART. 3

(1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW, denumite în continuare instalații mari de ardere, indiferent de tipul de combustibil utilizat.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor mari de ardere care utilizează în mod direct produsele de ardere în procesele tehnologice, cum sunt:

a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru reîncălzirea sau încălzirea directă, uscarea sau pentru orice alt tratament aplicat obiectelor ori materialelor, ca de exemplu: cuptoare de reîncălzire și cuptoare pentru tratamente termice;

b) instalații de postardere, ca de exemplu instalațiile de epurare a gazelor reziduale și care nu funcționează ca instalații de ardere independente;

- c) instalații de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;
- d) instalații de conversie a hidrogenului sulfurat în sulf;
- e) reactoare utilizate în industria chimică;
- f) baterii de cocs;
- g) caupere;
- h) orice instalație utilizată pentru propulsia unui vehicul, a unei nave maritime, fluviale sau a unei aeronave;
- i) turbine cu gaze utilizate pe platforme maritime;
- j) turbine cu gaze în funcțiune, autorizate sau care au fost supuse procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului, în conformitate cu legislația în vigoare, înainte de 27 noiembrie 2002, cu condiția ca acestea să fie puse în funcțiune cel mai târziu la 27 noiembrie 2003, fără a încălca prevederile art. 12 alin. (1) și ale anexei nr. 2 secțiunile A și B.

(3) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică instalațiilor acționate de motoare diesel, de motoare alimentate cu benzină sau cu carburant gazos.

ART. 4

În situația în care două sau mai multe instalații mari de ardere existente - tip I și instalații mari de ardere noi - tip II și tip III, distincte, sunt montate astfel încât, luându-se în considerare factorii tehnici și economici, gazele lor reziduale să poată fi evacuate, cu avizul autorităților publice competente pentru protecția mediului, printr-un coș comun, combinația formată din astfel de instalații este considerată o singură instalație mare de ardere.

ART. 5

(1) Funcționarea instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II este permisă, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția atmosferei și prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, dacă se încadrează în una dintre următoarele condiții:

a) respectă valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea A;

b) sunt incluse în Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere de tipurile I și II, prevăzut la art. 7 alin. (1);

c) le sunt aplicabile și respectă prevederile art. 10 alin. (1), art. 12 și 13, după caz.

(2) Instalațiile mari de ardere existente - tip I pot fi exceptate de la prevederile alin. (1) în cazul în care titularul activității unei astfel de instalații se angajează printr-o declarație scrisă, prezentată autorității publice competente pentru protecția mediului cel mai târziu până la 31 decembrie 2006, să nu exploateze instalația mai mult de 20.000 de ore, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2015.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) titularul activității are obligația de a prezenta anual autorității competente pentru protecția mediului un raport cuprinzând evidența orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul

acordat pentru rămânerea în exploatare a instalației mari de ardere existente - tip I.

ART. 6

(1) Titularii activităților instalațiilor mari de ardere existente - tip I și ale instalațiilor mari de ardere noi - tip II, care nu respectă valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7, secțiunea A, elaborează, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, propuneri de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în vederea atingerii acestor valori limită de emisie, după cum urmează:

a) conform termenelor prevăzute în anexa nr. 7¹, pentru fiecare instalație mare de ardere existentă - tip I;

b) până la data de 1 ianuarie 2008, pentru instalațiile mari de ardere existente - tip I, altele decât cele cuprinse în anexa nr. 7¹, și pentru instalațiile mari de ardere noi - tip II.

(2) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi cuprind termenele și modalitățile de implementare.

(3) Programele de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se negociază și se aprobă ca parte a programelor pentru conformare prevăzute de art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002*) privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002.

(4) Ghidul privind elaborarea propunerilor de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, al conducătorului autorității publice centrale din domeniul industriei și al conducătorului autorității publice centrale pentru administrație publică, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005.

ART. 7

(1) Pe baza programelor de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 6, se elaborează Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, provenite din instalații mari de ardere existente - tip I și instalații mari de ardere noi - tip II, denumit în continuare Program național, care se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, al conducătorului autorității publice centrale din domeniul industriei și al conducătorului autorității publice centrale pentru administrație publică, până la data de 30 decembrie 2005.

(2) Programul național trebuie să asigure o reducere a emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi până la nivelurile emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexa nr. 7².

(3) Nivelurile de emisii totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la alin. (2), sunt stabilite în funcție de durata de exploatare anuală reală a fiecărei instalații, tipul combustibilului utilizat și de puterea termică a instalației.

(4) Programul național conține obiective, măsuri și termenele de realizare a acestora, precum și mecanismul de monitorizare a îndeplinirii obiectivelor și măsurilor propuse, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări prin Legea nr. 655/2001, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2002*), aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002.

(5) Programul național stabilește etapele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, precum și procedurile de implementare.

(6) Reducerile de emisii rezultate în urma aplicării Programului național se raportează la emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente anului 1980.

(7) În cursul realizării Programului național determinarea emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se face în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

(8) Ca urmare a închiderii unei instalații mari de ardere care este inclusă în Programul național nu este permisă creșterea, prin redistribuire, a emisiilor anuale totale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi la celelalte instalații mari de ardere care fac obiectul acestui program.

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005.

ART. 8

În situația în care o schimbare substanțială și neașteptată în cererea de energie, în disponibilitatea anumitor combustibili sau în funcționarea anumitor instalații de producție creează dificultăți tehnice importante în respectarea nivelurilor emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexa nr. 7², autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității publice centrale din domeniul industriei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, poate acorda derogări privind aceste niveluri și/sau privind termenele calendaristice de reducere progresivă a acestor emisii.

ART. 9

Proiectarea, executarea și/sau punerea în funcțiune a unei instalații mari de ardere noi - tip III se fac cu respectarea valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea B.

ART. 10

(1) Prin derogare de la prevederile anexei nr. 3, instalațiilor mari de ardere cu putere termică nominală egală cu sau mai mare de 400 MW le este aplicabilă, pentru emisiile de dioxid de sulf, o valoare limită de 800 mg/Nmc, cu condiția ca durata de utilizare anuală a acestora, calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani, să nu depășească următoarele valori:

- a) 2.000 ore, până la 31 decembrie 2015;
- b) 1.500 ore, începând de la 1 ianuarie 2016.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor mari de ardere noi - tip III pentru care autorizația integrată de mediu se acordă în condițiile prevederilor art. 9.

ART. 11

În cazul instalațiilor mari de ardere noi - tip III sau în cazul instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală este mărită cu cel puțin 50 MW, titularii activității au obligația de a examina oportunitatea tehnică și economică a aplicării producției combinate de energie electrică și termică. În cazul în care această oportunitate este confirmată și corespunde cererii de energie, opțiunea dezvoltării unor astfel de instalații este prioritară.

ART. 12

(1) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere, emise cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și ale art. 9, trebuie să cuprindă proceduri referitoare la situațiile de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul funcționării necorespunzătoare sau al întreruperii funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor titularul activității are următoarele obligații:

a) să reducă sau să sisteze funcționarea instalației mari de ardere, dacă revenirea la funcționarea normală nu este posibilă în 24 de ore, sau să utilizeze combustibili mai puțin poluanți;

b) să informeze în cel mai scurt timp autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;

c) să ia măsurile necesare ca durata cumulată de funcționare fără echipament de reducere a emisiilor să nu depășească 120 de ore anual.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, acordă derogări de la limitele de timp prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) în următoarele cazuri:

a) dacă există o necesitate imperioasă de menținere a furnizării de energie;

b) dacă înlocuirea instalației mari de ardere oprite pentru o perioadă limitată de timp nu se poate face decât cu o altă instalație, a cărei funcționare prezintă riscul creșterii generale a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(4) La propunerea autorității publice centrale din domeniul industriei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului suspendă, pe o durată de maximum 6 luni, obligația titularului activității de a respecta valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și art. 9, atunci când aceste valori nu pot fi respectate la instalațiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu conținut redus de sulf, datorită întreruperii aprovizionării cu acest combustibil ca urmare a unei situații de criză gravă.

(5) În cazul în care o instalație mare de ardere care folosește în mod normal numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional și numai pentru o perioadă de maximum 10 zile, la utilizarea altor combustibili, din cauza unei întreruperi imprevizibile a alimentării cu acest combustibil gazos, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, la propunerea autorității teritoriale pentru protecția mediului, poate acorda titularului activității o derogare de la obligația de a se conforma cu valorile limită la emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9, chiar dacă nu există o necesitate imperioasă de a menține furnizarea energiei.

ART. 13

Stabilirea valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în cazul instalațiilor mari de ardere echipate cu focar mixt, se face în conformitate cu prevederile anexei nr. 8.

ART. 14

(1) În cazul măririi puterii termice a unei instalații de ardere cu cel puțin 50 MW, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea B, aplicabile noii părți a instalației, se determină în funcție de puterea termică a întregii instalații.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică instalațiilor prevăzute în anexa nr. 8 pct. 2 și 3.

(3) În cazul modificării substanțiale a unei instalații mari de ardere, așa cum este definită în anexa nr. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002*), aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002, aceasta trebuie să respecte valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea B.

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005.

ART. 15

(1) Evacuarea gazelor reziduale de la instalațiile mari de ardere se efectuează în mod controlat, prin intermediul unui coș.

(2) Autorizațiile integrate de mediu pentru instalațiile mari de ardere, emise cu respectarea dispozițiilor legale, stabilesc condițiile de evacuare a gazelor reziduale.

(3) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului verifică, în mod special, ca înălțimea coșului să asigure condițiile de evacuare a gazelor reziduale fără să afecteze sănătatea populației și mediul.

ART. 16

În cazul proiectării, executării și/sau punerii în funcțiune a unor instalații mari de ardere care pot avea efecte importante asupra mediului altor state, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului comunică și pune la dispoziție informațiile necesare, în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 918/2002*) privind stabilirea procedurii-cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice sau private supuse acestei proceduri, cu modificările ulterioare, și ale art. 3 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002**), aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002.

*) Hotărârea Guvernului nr. 918/2002 a fost abrogată. A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1213/2006.

**) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005.

ART. 17

Monitorizarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere se realizează de către titularul activității în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 secțiunea A.

ART. 18

Titularul activității are obligația de a informa autoritățile publice competente pentru protecția mediului asupra rezultatelor măsurărilor continue, măsurărilor discontinue, controlului echipamentelor de măsurare, precum și asupra tuturor celorlalte operații legate de activitatea de monitorizare a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalațiile mari de ardere, în scopul evaluării conformării cu programul de conformare, acordul sau autorizația integrată de mediu și cu Programul național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații mari de ardere.

ART. 19

(1) În cazul efectuării măsurărilor continue la instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea A, se consideră a fi respectate dacă rezultatele acestor măsurători efectuate pentru orele de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele la care se face referire în art. 12 și perioadele de pornire/oprire, îndeplinesc toate condițiile următoare:

- a) nici una dintre valorile medii lunare calendaristice pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășește valorile limită de emisie corespunzătoare;
- b) 97% din toate valorile medii la 48 de ore pentru dioxidul de sulf și pulberi nu depășesc 110% din valorile limită de emisie corespunzătoare;

c) 95% din toate valorile medii la 48 de ore pentru oxizii de azot nu depășesc 110% din valorile limită de emisie corespunzătoare.

(2) În cazul instalațiilor mari de ardere noi - tip III, supuse prevederilor art. 9, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aferente orelor de funcționare dintr-un an calendaristic, exceptând perioadele la care se face referire în art. 12 și perioadele de pornire/oprire, sunt considerate ca fiind respectate dacă îndeplinesc următoarele două condiții:

a) nici o valoare medie zilnică validată pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu este superioară valorilor limită de emisie corespunzătoare prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea B;

b) 95% din toate valorile medii orare validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu depășesc cu 200% valorile limită de emisie corespunzătoare, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea B, în cursul unui an calendaristic.

(3) În cazul efectuării măsurătorilor discontinue sau a altor proceduri adecvate de determinare, valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7, se consideră ca fiind respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau ale altor proceduri de determinare aprobate de autoritățile competente pentru protecția mediului nu depășesc aceste valori limită de emisie.

(4) Valorile medii validate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se determină în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 secțiunea A pct. 5.

ART. 20

Emisiile anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și concentrațiile acestor poluanți în gazele reziduale se calculează cu respectarea prevederilor art. 17, 18 și 19.

ART. 21

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul industriei și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică pot stabili cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezenta hotărâre în următoarele situații:

a) atunci când se constată că în anumite zone geografice sau pe întregul teritoriu al țării se impune respectarea unor valori limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi mai stricte decât cele prevăzute de prezenta hotărâre;

b) atunci când se impune stabilirea unor valori limită de emisie și pentru alți poluanți proveniți din instalațiile mari de ardere, precum și a unor condiții suplimentare față de prevederile prezentei hotărâri;

c) atunci când este necesară adaptarea condițiilor de exploatare a acestor instalații la progresul tehnic.

(2) Cerințele prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, al conducătorului autorității publice centrale din domeniul industriei și al conducătorului autorității publice centrale pentru administrație publică.

ART. 22

(1) În cazul în care valorile limită ale emisiilor de dioxid de sulf, prevăzute în anexa nr. 3 secțiunea A, nu pot fi respectate de instalațiile mari de ardere noi - tip II care utilizează combustibil solid indigen, altul decât lignit, doar prin aplicarea unei tehnologii excesiv de costisitoare, datorită caracteristicilor particulare ale combustibilului, se autorizează funcționarea acestor instalații până la 1 ianuarie 2008 numai în condițiile realizării valorilor ratei de desulfurare stabilite în anexa nr. 9 secțiunea A.

(2) Până la 1 ianuarie 2008 autoritatea publică competentă pentru protecția mediului poate autoriza funcționarea instalațiilor mari de ardere noi - tip II care utilizează drept combustibil lignit indigen, în condițiile depășirii valorilor limită ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute în anexele nr. 3 - 7 secțiunea A, dacă, prin aplicarea celei mai bune tehnologii disponibile care nu necesită costuri excesive, titularul activității demonstrează că apar dificultăți majore în respectarea acestor valori limită de emisie, datorate caracteristicilor lignitului, și se face dovada că lignitul indigen este o sursă esențială de combustibil pentru aceste instalații.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) se consideră că valoarea gradului de desulfurare este respectată dacă evaluarea măsurătorilor efectuate în conformitate cu prevederile anexei nr. 9 secțiunea B indică faptul că toate valorile medii lunare calendaristice sau toate valorile medii pe 30 de zile consecutive ale emisiilor de dioxid de sulf respectă valoarea impusă pentru rata de desulfurare. Perioadele de funcționare aferente pornirii/opririi instalației, precum și cele la care se face referire în art. 12 sunt exceptate.

ART. 23

(1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se organizează, în cadrul autorității publice centrale și al autorităților publice regionale și teritoriale pentru protecția mediului, Secretariatul tehnic pentru controlul activităților instalațiilor mari de ardere.

(2) Organizarea și funcționarea Secretariatului tehnic se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 24

(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 150.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) obligația titularilor activității de a prezenta anual autorității competente pentru protecția mediului raportul cuprinzând evidența orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a instalației mari de ardere, prevăzută la art. 5 alin. (3);

b) obligația titularilor activității de a elabora, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, propunerile de programe de reducere progresivă a emisiilor anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, în vederea atingerii valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cuprinse în anexele nr. 3 - 7 secțiunea A, prevăzută la art. 6 alin. (1);

c) obligația titularilor activității de a informa în cel mai scurt timp autoritatea publică competentă pentru protecția mediului asupra situațiilor de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor, prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. b).

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 150.000.000 lei la 200.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) condițiile de funcționare a instalațiilor mari de ardere cu o putere termică nominală egală cu sau mai mare de 400 MW, prevăzute la art. 10 alin. (1);

b) obligația titularilor activității, menționată la art. 18, constând în informarea autorităților competente pentru protecția mediului asupra rezultatelor măsurătorilor continue, măsurătorilor discontinue, controlului echipamentelor de măsurare, precum și asupra tuturor celorlalte operații legate de activitatea de monitorizare a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi;

c) obligația titularilor activității, menționată la art. 12 alin. (2) lit. a), de a reduce sau de a sista funcționarea instalației mari de ardere, dacă revenirea la funcționarea normală nu este posibilă în 24 de ore, sau de a utiliza combustibili mai puțin poluanți în situațiile de funcționare necorespunzătoare ori de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor;

d) obligația titularilor activității, menționată la art. 12 alin. (2) lit. c), de a asigura că durata cumulată de funcționare fără echipament de reducere a emisiilor nu depășește în nici un caz 120 de ore anual, în situațiile de funcționare necorespunzătoare sau de întrerupere a funcționării echipamentelor de reducere a emisiilor.

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 200.000.000 lei la 300.000.000 lei nerespectarea prevederilor privind:

a) valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la art. 5 alin. (1) și la art. 9;

b) condițiile de funcționare a instalațiilor mari de ardere existente - tip I, prevăzute la art. 5 alin. (1);

c) evacuarea controlată, prin coș, a gazelor reziduale provenite de la instalațiile mari de ardere, conform prevederilor art. 15 alin. (1);

d) reducerea progresivă a emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, în conformitate cu Programul național prevăzut la art. 7;

e) realizarea activităților de monitorizare conform prevederilor anexei nr. 2.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit din cadrul autorității publice centrale și al autorităților publice regionale și teritoriale pentru protecția mediului.

(5) Prevederile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (4), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

ART. 25

Anexele nr. 1 - 9 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 25¹

Prezenta hotărâre transpune Directiva nr. 2001/80/CE privind limitarea emisiilor anumitor poluanți în atmosferă proveniți din instalațiile mari de ardere, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 309/2001.

ANEXA 1

DEFINIȚII

1. emisie - evacuarea în aer a substanțelor provenite de la instalațiile de ardere;
2. gaze reziduale - evacuări în stare gazoasă, care conțin emisii solide, lichide sau gazoase; debitul volumetric se exprimă în mc/h la temperatura și presiunea standard (273 K, 101,3 kPa), corectat cu presiunea parțială a vaporilor de apă; unitatea de măsură a debitului volumetric se notează Nmc/h;
3. valoarea limită de emisie - cantitatea admisibilă a unei substanțe conținută în gazele reziduale provenite din instalația de ardere, care poate fi evacuată în aer într-o perioadă de timp dată; se calculează ca masă de substanță raportată la volumul de gaze reziduale, considerând conținutul de oxigen în gazul rezidual de 3% în volum, în cazul combustibililor lichizi sau gazoși, de 6% în volum, în cazul combustibililor solizi, și de 15% în volum, în cazul turbinelor cu gaz; se exprimă în mg/Nmc;
4. rata de desulfurare - raportul, exprimat în procente, dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer din instalația de ardere, într-o perioadă de timp dată, și cantitatea de sulf conținută în combustibilul utilizat în instalația de ardere, în aceeași perioadă de timp;
5. titularul activității - orice persoană fizică sau juridică ce exploatează sau controlează instalația mare de ardere ori care este delegată cu putere economică decisivă în ceea ce privește funcționarea acesteia;
6. combustibil - orice material combustibil solid, lichid sau gazos cu care se alimentează instalația mare de ardere, cu excepția deșeurilor a căror ardere este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor;
7. combustibil determinant - combustibilul care are cea mai ridicată valoare limită de emisie dintre toți combustibilii utilizați într-o instalație mare de ardere, la un moment dat, sau, în cazul în care 2 dintre acești combustibili au aceeași valoare limită de emisie, combustibilul care are puterea termică nominală cea mai ridicată;
8. instalație mare de ardere - orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați în scopul utilizării energiei termice astfel produse, a cărei putere termică nominală este egală cu sau mai mare de 50 MW;

9. instalație mare de ardere existentă - tip I - orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare până la data de 1 iulie 1987;

10. instalație mare de ardere nouă - tip II - orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare ori care a fost autorizată sau supusă procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 1 iulie 1987 și până la data de 27 noiembrie 2002, cu condiția ca această instalație să fi fost pusă în funcțiune până la data de 27 noiembrie 2003;

11. instalație mare de ardere nouă - tip III - orice instalație mare de ardere supusă procedurii de autorizare integrată de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 27 noiembrie 2002, precum și orice instalație mare de ardere pentru care a fost acordată o autorizație de construcție sau, în lipsa unei astfel de proceduri, o autorizație de exploatare ori care a fost autorizată sau supusă procedurii de autorizare de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului începând cu data de 1 iulie 1987 și până la data de 27 noiembrie 2002 și care nu a fost pusă în funcțiune până la data de 27 noiembrie 2003;

12. focar mixt - orice instalație de ardere care poate fi alimentată simultan sau alternativ cu două ori mai multe tipuri de combustibil;

13. biomasă - produs compus parțial sau în totalitate dintr-o materie vegetală agricolă ori forestieră, ce poate fi utilizată drept combustibil cu scopul recuperării conținutului energetic, precum și următoarele deșeuri utilizate drept combustibil:

- a) deșeuri vegetale, agricole sau forestiere;
- b) deșeuri vegetale din sectorul industrial de prelucrare a produselor alimentare, dacă energia termică rezultată din procesul de ardere este valorificată;
- c) deșeuri vegetale fibroase din producția de paste celulozice naturale și din producția de hârtie fabricată din pastă celulozică, dacă acestea sunt incinerate la locul de fabricație și dacă energia produsă de instalația de incinerare este valorificată;
- d) deșeuri de plută;
- e) deșeuri de lemn, cu excepția celor care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, în urma aplicării unui tratament de protecție ori de conservare a lemnului, și care includ în mod special deșeurile provenite din construcții sau demolări;

14. turbină cu gaze - orice mașină rotativă ce convertește energia termică în lucru mecanic, constând în principal dintr-un compresor, o cameră de ardere și turbina cu gaze propriu-zisă.

ANEXA 2

METODE DE MĂSURARE

a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi

SECȚIUNEA A

Proceduri pentru măsurarea și evaluarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. Până la data de 27 noiembrie 2004:

a) Pentru instalațiile mari de ardere existente - tip I și instalațiile mari de ardere noi - tip II având o putere termică nominală mai mare de 300 MW, supuse prevederilor art. 5 alin. (1) din hotărâre, concentrațiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi se monitorizează în flux continuu.

b) Prin derogare de la prevederile lit. a), se pot utiliza, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri adecvate de determinare a dioxidului de sulf și a pulberilor, dacă acestea permit obținerea concentrațiilor poluanților menționați.

c) Pentru instalațiile mari de ardere existente - tip I și instalațiile mari de ardere noi - tip II având o putere termică nominală cuprinsă între 50 și 300 MW, supuse prevederilor art. 5 alin. (1) din hotărâre, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide asupra necesității solicitării măsurătorilor continue.

d) În cazul nesolicitării măsurătorilor continue, se utilizează cu o frecvență regulată, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, pentru a evalua cantitatea de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi aflate în gazele reziduale.

2. a) De la data de 27 noiembrie 2004, pentru instalațiile mari de ardere existente - tip I și instalațiile mari de ardere noi - tip II și tip III, se efectuează măsurători continue ale concentrațiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din gazele reziduale ale fiecărei instalații menționate, având o putere termică nominală egală sau mai mare de 100 MW.

b) Nu se solicită măsurători continue în următoarele cazuri:

- pentru instalațiile mari de ardere a căror durată de viață este mai mică de 10.000 de ore de funcționare;

- pentru emisiile de dioxid de sulf și pulberi provenite din procesul de ardere a gazului natural în boilere sau în turbinele cu gaze;

- pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la turbinele cu gaze sau de la boilerele care ard produse petroliere cu un conținut cunoscut de sulf, în cazul în care acestea nu dețin echipamente de desulfurare;

- pentru emisiile de dioxid de sulf provenite de la boilere care utilizează în procesul de ardere biomasă, cu condiția ca titularul activității să justifice din

punct de vedere tehnic că emisiile de dioxid de sulf nu pot fi în nici un caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

c) În cazul nesolicitării măsurătorilor continue, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere efectuarea măsurătorilor discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, verificate și aprobate de aceasta, care conduc la evaluarea cantităților de emisii de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu o frecvență de cel puțin o dată la 6 luni.

d) Procedurile de determinare prevăzute la lit. c) trebuie să fie în concordanță cu standardele CEN.

e) În cazul în care standardele CEN nu sunt disponibile, se utilizează standardele ISO sau standarde naționale, cu condiția asigurării unor date de calitate științifică echivalentă.

3. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului trebuie informate asupra schimbărilor substanțiale referitoare la tipul de combustibil folosit, precum și asupra modului de funcționare a instalației.

Autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide dacă obligațiile de monitorizare prevăzute la pct. 2 se pot menține sau dacă este necesară o adaptare a acestora.

4. a) Măsurătorile continue realizate în conformitate cu pct. 2 includ parametri relevanți în procesul de funcționare a instalației mari de ardere, pentru conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu este necesară dacă proba de gaz rezidual este uscată înainte ca aceasta să fie analizată.

b) Măsurătorile reprezentative ale poluanților relevanți din punct de vedere al prelucrării și analizei lor, ale parametrilor de proces, precum și calibrarea sistemelor automate de măsură folosind metode de referință se realizează în conformitate cu prevederile standardelor CEN referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

c) În cazul în care standardele CEN referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi nu sunt disponibile, se utilizează standarde ISO sau standarde naționale referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, cu condiția asigurării unei exactități echivalente.

d) Sistemele de măsurare continuă se supun anual controlului utilizând măsurători paralele prin metode de referință.

5. a) Valorile pentru intervalele de siguranță 95% ale rezultatului unei singure măsurători nu trebuie să depășească următoarele procente din valoarea limită a emisiilor:

SO₂ - 20%;

NO_x - 20%;

Pulberi - 30% .

b) Valorile medii orare și zilnice validate trebuie determinate din valorile orare medii validate după ce s-a scăzut valoarea intervalului de siguranță

corespunzător, prevăzute la lit. a); în cazul în care mai mult de 3 valori medii orare dintr-o zi sunt invalidate datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare continuă, măsurătorile din această zi sunt invalidate.

c) Dacă măsurătorile aferente unui număr mai mare de 10 zile dintr-un an sunt invalidate datorită funcționării sau întreținerii defectuoase a sistemului de măsurare, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului cere titularului activității luarea măsurilor adecvate pentru îmbunătățirea siguranței sistemului de monitorizare continuă.

SECȚIUNEA B

Determinarea emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere

1. Titularii activităților instalațiilor mari de ardere comunică autorităților publice competente pentru protecția mediului valorile emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

2. În cazul utilizării monitorizării continue, titularul activității însușește separat, pentru fiecare poluant, masa poluantului emis în fiecare zi, în funcție de debitul volumetric al gazelor reziduale.

3. În cazul în care nu este utilizată monitorizarea continuă, titularul activității instalației mari de ardere efectuează estimări ale emisiilor totale anuale conform secțiunii A pct. 1, în vederea respectării obligațiilor față de autoritățile publice competente pentru protecția mediului.

4. Începând cu anul 2004 și pentru fiecare an următor, autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează pe baza raportării valorilor emisiilor totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, transmise de către titularii activităților, inventarul emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere.

5. În cazul deținerii pe același amplasament a mai multor instalații mari de ardere, de către un singur titular de activitate, acestuia îi revine obligația de a transmite autorității publice competente pentru protecția mediului următoarele date:

a) emisiile totale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi (particule totale în suspensie);

b) puterea termică totală anuală, evidențiată pe fiecare categorie de combustibil utilizat (biomasa, alți combustibili solizi, combustibili lichizi, gaz natural, alți combustibili gazoși), calculată ca produs între puterile calorifice inferioare aferente fiecărei categorii de combustibil menționat și debitele utilizate de combustibili.

6. O dată la 3 ani, în termen de 12 luni de la terminarea perioadei de 3 ani luate în calcul, autoritățile publice competente pentru protecția mediului întocmesc o sinteză a rezultatelor inventarului emisiilor de dioxid de sulf, oxizi

de azot și pulberi provenite din instalațiile mari de ardere, realizat pentru fiecare instalație, evidențiindu-se în mod separat emisiile din rafinării.

Titularii activităților sunt obligați să pună la dispoziție autorităților publice competente pentru protecția mediului inventarele anuale ale emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, pentru fiecare instalație.

7. Începând cu data de 1 ianuarie 2008 și pentru fiecare an următor, autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează pe baza rapoartelor prevăzute la art. 5 alin. (3) din hotărâre, transmise de către titularii activităților instalațiilor mari de ardere existente - tip I, inventarul național al orelor de funcționare utilizate și neutilizate din timpul acordat pentru rămânerea în exploatare a acestor instalații.

SECȚIUNEA C

Determinarea emisiilor totale anuale provenite din instalațiile mari de ardere de tipurile I și II în anul 2003

1. Autoritățile publice competente pentru protecția mediului elaborează în cursul anului 2003 un inventar complet al emisiilor de dioxid de sulf și oxizi de azot, după cum urmează:

a) pentru fiecare instalație, în cazul instalațiilor mari de ardere a căror putere termică nominală este mai mare de 300 MW și pentru instalațiile mari de ardere din rafinării;

b) global, în cazul celorlalte instalații mari de ardere.

2. Metodologia utilizată pentru aceste inventare trebuie să fie compatibilă cu cea folosită pentru determinarea emisiilor de dioxid de sulf și oxizi de azot din instalațiile de ardere în anul de referință 1980.

ANEXA 3

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE

pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor solizi

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
50 <= P < 100	2000
100 <= P < 500	2400 - 4 P*
P >= 500	400

*) P reprezintă puterea termică.

În situația în care valorile limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se aplică următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Rata de desulfurare (%)
$P \leq 100$	60
$100 < P \leq 300$	75
$P > 300$	90
$P > 500$	minim 94 sau minim 92*)

*) Pentru instalațiile mari de ardere prevăzute cu echipamente de desulfurare sau de injectare a varului, montate înainte de 1 ianuarie 2001.

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip III, reglementate prin art. 9, cu excepția turbinelor de gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
Biomasa	$50 \leq P < 100$	200
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200
Cazul general al utilizării unui combustibil solid	$50 \leq P < 100$	850
	$100 < P \leq 300$	200
	$P > 300$	200

În situația în care valorile limită de emisie nu pot fi respectate ca urmare a caracteristicilor combustibilului, se vor aplica următoarele rate de desulfurare:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)	Rata de desulfurare (%)
$P \leq 300$	300	≥ 92
$P > 300$	400	≥ 95

ANEXA 4

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE

pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor lichizi

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie de SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
50 ≤ P ≤ 300	1700
300 < P < 500	3650 - 6,5 P
P ≥ 500	400

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tipul III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaze, sunt:

Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
50 ≤ P ≤ 100	850
100 < P ≤ 300	400 - 200*
P ≥ 300	200

*) Descreștere liniară 500 - P.

ANEXA 5

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE

pentru dioxid de sulf (SO₂), aplicabile instalațiilor mari de ardere, în cazul utilizării combustibililor gazoși

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
----------------------------	--

Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
- Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazeificarea reziduurilor din rafinării sau din cuptoarele de cocs	800
- Gaz de furnal cu putere calorifică mică	

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru SO₂, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 3% în gazele reziduale), aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil gazos	Valorile limită de emisie pentru SO ₂ (mg/Nmc)
Combustibil gazos în general	35
Gaz lichefiat	5
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din cuptor de cocs	400
Gaz cu putere calorifică mică, provenit din gazele de furnal	200

ANEXA 6

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE

pentru oxizi de azot (NO_x), măsurați ca dioxid de azot, aplicabile instalațiilor mari de ardere

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, pentru combustibili solizi, și de 3% în gazele reziduale, pentru combustibili lichizi și gazoși), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nmc)
Solid	50 - 500	600
	> 500	500*1), *2)
Solid (valori limită de emisie aplicabile de la data de 1 ianuarie 2016)	50 - 500	600
	> 500	200

Lichid	50 - 500	450
	> 500	400
Gazos	50 - 500	300
	> 500	200

*1) Până la 31 decembrie 2015 valoarea limită de emisie este de 600 mg/Nmc pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală (calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani) nu depășește 2.000 de ore, începând cu anul 2008.

Valoarea limită de emisie este de 450 mg/Nmc pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, cu o putere termică mai mare de 500 MW, a căror utilizare anuală (calculată ca medie pe o perioadă de 5 ani) nu depășește 1.500 de ore, începând cu 1 ianuarie 2016.

*2) Până la 1 ianuarie 2018 instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, care au funcționat în cele 12 luni ce au precedat datei de 1 ianuarie 2001 și care, după această dată, își continuă funcționarea, utilizând combustibil solid cu un conținut de compuși organici volatili mai mic de 10%, trebuie să respecte o valoare limită de emisie de 1.200 mg/Nmc.

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru NO_x, exprimate în mg/Nmc, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Pentru combustibili solizi (conținut de O₂ de 6%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nmc)
Biomasa	50 ≤ P ≤ 100	400
	100 < P ≤ 300	300
	P > 300	200
Combustibil solid în general	50 ≤ P ≤ 100	400
	100 < P ≤ 300	200
	P > 300	200

Combustibili lichizi (conținut de O₂ de 3%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NO _x (mg/Nmc)
Combustibil lichid în general	50 ≤ P ≤ 100	400

100 < P <= 300	200
P > 300	200

Combustibili gazoși (conținut de O2 de 3%)

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NOx (mg/Nmc)
Gaz natural	50 <= P <= 300	150
	P > 300	100
Alți combustibili gazoși	50 <= P <= 300	200
	P > 300	200

Turbine cu gaze

Valorile limită de emisie pentru NOx, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O2 de 15% în gazele reziduale), aplicabile individual turbinelor cu gaz reglementate prin art. 9 din hotărâre (valorile limită se aplică numai în cazul regimurilor de funcționare de peste 70%), sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru NOx (mg/Nmc)
Gaz natural*)	P > 50	50**)
Combustibil lichid***)	P > 50	120
Combustibili gazoși (alții decât gazul natural)	P > 50	120

*) Compoziția gazului natural este, în principal, constituită din metan și maximum 20% în volum gaze inerte și alți constituenți.

***) Dacă randamentul turbinei cu gaze este determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea limită de emisie pentru NOx este de 75 mg/Nmc, în cazurile:

- turbinelor cu gaze folosite în sisteme de cogenerare (sisteme de producere combinată a energiei electrice și termice), având randamentul global al ciclului mai mare de 75%;

- turbinelor cu gaze utilizate în sisteme de cogenerare, având un randament mediu anual mai mare de 55%;

- turbinelor cu gaze utilizate pentru acționări mecanice.

Pentru turbinele cu gaze care nu se încadrează în nici una dintre categoriile de mai sus, dar care au un randament mai mare de 35%, determinat pe baza condițiilor ISO, valoarea limită a emisiilor este: 50 niu/35, unde (niu) este randamentul turbinei cu gaz, exprimat în procente (determinat pe baza condițiilor ISO).

***) Valoarea limită de emisie nu se aplică turbinelor cu gaze care utilizează combustibil distilat ușor sau combustibil distilat mediu.

Sunt exceptate de la respectarea acestor valori limită turbinele cu gaze utilizate în cazuri de urgență, a căror durată de funcționare nu depășește 500 de ore/an. Titularul activității are obligația să transmită autorității publice pentru protecția mediului un raport anual privind orele de funcționare.

ANEXA 7

VALORILE LIMITĂ DE EMISIE pentru pulberi, aplicabile instalațiilor mari de ardere

SECȚIUNEA A

Valorile limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nmc (la un conținut de O₂ de 6% în gazele reziduale, pentru combustibilii solizi, și de 3% pentru combustibilii lichizi și gazoși), aplicabile instalațiilor mari de ardere de tipurile I și II, reglementate prin art. 5 alin. (1) din hotărâre, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru pulberi (mg/Nmc)
Solid	>= 500	50**)
	< 500	100
Lichid*)	Toate instalațiile	50
Gazos	Toate instalațiile	5 - ca regulă generală 10 - pentru gazele de furnal 50 - pentru gazele provenite din siderurgie, care pot fi utilizate în alte amplasamente

*) Valoarea limită de 100 mg/Nmc este aplicată instalațiilor cu o putere termică mai mică de 500 MW, care utilizează combustibil lichid cu un conținut de cenușă mai mare de 0,06% .

***) Valoarea limită de 100 mg/Nmc este aplicată instalațiilor reglementate prin art. 5 din hotărâre, cu o putere termică egală cu sau mai mare de 500 MW, care utilizează combustibil solid care are o putere calorifică mai mică de 5.800 KJ/kg (putere calorifică inferioară), cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60% în greutate și cu un conținut de oxizi de calciu mai mare de 10% .

SECȚIUNEA B

Valorile limită de emisie pentru pulberi, exprimate în mg/Nmc, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip III, reglementate prin art. 9 din hotărâre, cu excepția turbinelor cu gaz, sunt:

Tipul de combustibil	Puterea termică (P) (MWt)	Valorile limită de emisie pentru pulberi (mg/Nmc)
Combustibil solid (conținut de O ₂ de 6%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil lichid (conținut de O ₂ de 3%)	50 ≤ P ≤ 100 MW	50
	P > 100 MW	30
Combustibil lichid (conținut de O ₂ de 3%)	P > 50 MW	5
Gaze de furnal	P > 50 MW	10
Gaze din siderurgie utilizate în alte instalații mari de ardere	P > 50 MW	30

ANEXA 7¹*

*) Anexa nr. 7¹ este reprodusă în facsimil.

TERMENELE PENTRU CONFORMAREA INSTALAȚIILOR MARI DE ARDERE EXISTENTE - TIP I CU VALORILE LIMITĂ DE EMISIE PENTRU DIOXID DE SULF, OXIZI DE AZOT ȘI PULBERI

A. Conformare cu valorile limită de emisie pentru dioxid de sulf

Până la data de 31 decembrie 2008:

S.C. Electrocentrale Deva S.A. nr. 1, 4 cazane energetice x 264 MWt

Până la data de 31 decembrie 2009:

S.C. Termoelectrica Doicești nr. 1, 1 cazan de abur x 470 MWt

Până la data de 31 decembrie 2010:

S.C. Complexul Energetic CRAIOVA CRAIOVA II 1, 2 cazane x 396,5 MWt

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI S.A. nr. 2, 2 cazane energetice x 789 MWt

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI S.A. nr. 3, 2 cazane energetice x 789 MWt

S.C. Termoelectrica PAROȘENI nr. 2, 1 cazan de abur Benson x 467 MWt + 1 cazan de apă fierbinte x 120 MWt

R.A.A.N., Filiala Romag Termo nr. 2, 3 cazane x 330 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 7, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt

Până la 31 decembrie 2011:

C.E.T. ARAD nr. 2, 2 cazane de aburi industrial x 80 MWt
S.C. Complexul Energetic CRAIOVA S.E. CRAIOVA II - 2, 2 CAF x 116 MWt + 2 x CR 68 MWt
S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI S.A. nr. 2, 2 cazane de abur x 879 MWt
TERMOELECTRICA GIURGIU nr. 1, 3 cazane de abur energetic x 285 MWt
S.C. Electrocentrale Deva S.A. nr. 2, 4 cazane energetice x 264 MWt
S.C. PETROTEL-LUKOIL S.A. nr. 1, 2 DAV3 + HPM 1 x 45 MWt + 14,7 MWt + 11,4 MWt
S.C. PETROTEL-LUKOIL S.A. nr. 2, 3 cazane de abur tehnologic x 105,5 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA nr. 3, 1 cazan x 285 MWt

Până la data de 31 decembrie 2012:

C.E.T. BACĂU nr. 1, 1 cazan de abur x 343 MWt
S.C. ELCEN București Vest nr. 1, 2 cazane de abur x 458 MWt
S.C. Complexul Energetic CRAIOVA S.E. IȘALNIȚA, 4 cazane x 473 MWt

Până la data de 31 decembrie 2013:

C.E.T. ARAD nr. 1, 1 cazan cu abur x 403 MWt
S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA S.A. nr. 2, 2 grupuri de cazane de abur x 300 MWt + 269 MWt
S.C. TERMOELECTRICA S.A., Sucursala Electrocentrale Brăila, 6 cazane de abur x 264 MWt
S.C. C.E.T. BRAȘOV S.A. nr. 1, 2 cazane x 337 MWt
S.C. ELCEN București Sud nr. 1, 4 cazane de abur x 287 MWt
S.C. ELCEN București Sud nr. 2, 2 cazane de abur x 458 MWt
S.C. ELCEN București Progresu nr. 1, 4 cazane de abur x 287 MWt
S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI S.A. nr. 1, 2 cazane de abur x 878 MWt
S.C. Electrocentrale Deva S.A nr. 3, 4 cazane energetice x 264 MWt
S.C. C.E.T. IAȘI II, 2 cazane de abur x 305 MWt
S.C. Uzina Electrică Zalău nr. 1, 4 cazane de abur industrial x 85,4 MWt
S.C. TERMICA S.A. SUCEAVA nr. 1, 2 cazane x 296 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 5, 1 cazan de apă fierbinte x 116,3 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 6, 3 cazane de abur x 81,4 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA nr. 2, 2 cazane x 285 MWt

B. Conformare cu valorile limită de emisie pentru oxizi de azot

Până la data de 31 decembrie 2008:

ARPECHIM PITEȘTI nr. 2, 1 cazan BW x 81 MWt

ARPECHIM PITEȘTI nr. 3, 4 cazane x 81 MWt

PRODITERM BISTRIȚA, 2 cazane de apă fierbinte x 116 MWt + 2 cazane cu abur x 69 MWt

S.C. C.E.T. BRAȘOV S.A. nr. 1, 2 cazane x 337 MWt

Regia Autonomă de Termoficare Cluj, 2 cazane de apă fierbinte x 116 MWt

TERMOELECTRICA GIURGIU nr. 1, 3 cazane de abur energetic x 285 MWt

TERMOELECTRICA GIURGIU nr. 2, 2 cazane de abur industrial x 72 MWt

S.C. Electrocentrale Deva S.A nr. 1, 4 cazane energetice x 264 MWt

S.C. COLTERM S.A. nr. 2, 1 cazan de apă fierbinte x 58,1 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2009:

C.E.T. ARAD nr. 1, 1 CR cazan de abur x 403 MWt

C.E.T. ENERGOTERM S.A. REȘIȚA nr. 2, 1 cazan de apă fierbinte x 58 MWt

TERMICA Târgoviște, 1 cazan de apă fierbinte x 58,15 MWt

S.C. Complexul Energetic CRAIOVA S.E. CRAIOVA II - 1, 2 cazane x 396,5 MWt

S.C. C.E.T. IAȘI I nr. 2, 2 cazane de abur x 283 MWt

S.C. Uzina Electrică Zalău nr. 3, 1 cazan de abur x 72,3 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2010:

S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA S.A. nr. 1, 2 grupuri de cazane de abur x 127 MWt + 1 x 269 MWt

S.C. C.E.T. S.A. nr. 2 Brăila, 2 cazane x 110 MWt

C.E.T. ENERGOTERM S.A. REȘIȚA nr. 1, 2 cazane x 45,94 MWt

S.C. Uzina Termoelectrică Midia nr. 2, 1 cazan x 73 MWt

S.C. Uzina Termoelectrică Midia nr. 3, 1 cazan x 73 MWt

S.C. Uzina Termoelectrică Midia nr. 4, 1 cazan x 73 MWt

S.C. Termoelectrica S.E. Doicești nr. 1, 1 cazan de abur Benson x 470 MWt

S.C. Electrocentrale Galați nr. 3, 3 cazane energetice x 293 MWt

S.C. Termoelectrica S.E. PAROȘENI nr. 2, 1 cazan de abur x 467 MWt + 1 cazan de apă fierbinte x 120 MWt

S.C. C.E.T. IAȘI I nr. 1, 3 cazane de abur x 94 MWt

S.C. TERMICA S.A. SUCEAVA nr. 1, 2 cazane x 296 MWt

S.C. TURNU S.A. TURNU MĂGURELE nr. 1, 1 cazan de apă fierbinte x 58 MWt

S.C. TURNU S.A. TURNU MĂGURELE nr. 2, 1 cazan de apă fierbinte x 58 MWt

S.C. ENET S.A. nr. 1, 3 cazane x 18,5 MWt
S.C. ENET S.A. nr. 2, 1 cazan de apă fierbinte x 58 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2011:

C.E.T. ARAD nr. 2, 2 cazane de abur industrial + 1 cazan x 80 MWt
S.C. TERMON S.A. ONEȘTI, 3 cazane x 380 MWt
S.C. C.E.T. S.A. nr. 1 Brăila, 2 cazane x 110 MWt
S.C. TERMICA S.A. nr. 1 Botoșani, 3 cazane de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. ELCEN București Sud nr. 12, 2 cazane de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. ELCEN București Sud nr. 16, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
C.E.T. ENERGOTERM S.A. REȘIȚA nr. 4, 1 cazan de apă fierbinte x 58 MWt
S.C. ELCEN București S.E. Palas nr. 1, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. Complexul Energetic CRAIOVA S.E. IȘALNIȚA, 4 cazane x 473 MWt
S.C. Electrocentrale Deva S.A. nr. 2, 4 cazane energetice x 264 MWt
S.C. C.E.T. IAȘI I nr. 3, 4 cazane de apă fierbinte x 116 MWt
R.A.A.N., Filiala Romag Termo nr. 1, 3 cazane x 330 MWt
R.A.A.N., Filiala Romag Termo nr. 2, 3 cazane x 330 MWt
S.C. Rompetrol S.A. București Vega Ploiești, 3 cazane de abur tehnologic x 24,75 MWt
S.C. PETROTEL-LUKOIL S.A. nr. 1, 2 DAV3 + HPM 1 x 45 MWt + 14,7 MWt + 11,4 MWt
S.C. PETROTEL-LUKOIL S.A. nr. 2, 3 cazane de abur tehnologic x 105,5 MWt
S.C. Uzina Electrică Zalău nr. 1, 4 cazane de abur industrial x 85,4 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 4, 1 cazan de apă fierbinte x 116,1 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA nr. 3, 1 cazan x 285 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2012:

C.E.T. ENERGOTERM S.A. REȘIȚA nr. 3, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. ELCEN București S.E. Palas nr. 2, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. ELCEN București S.E. Mureș nr. 5, 4 cazane de abur x 277 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 6, 3 cazane de abur x 81,4 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2013:

S.C. TERMOELECTRICA S.A., Sucursala Electrocentrale Brăila, 6 cazane de abur x 264 MWt
S.C. ELCEN București Sud nr. 14, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. ELCEN București S.E. Palas nr. 3, 1 cazan de apă fierbinte x 116 MWt
S.C. Electrocentrale Galați nr. 2, 2 cazane energetice x 293 MWt
S.C. Electrocentrale Deva S.A. nr. 3, 4 cazane x 264 MWt
S.C. ELCEN București S.E. Mureș nr. 1, 1 cazan de abur x 277 MWt

S.C. ELCEN București S.E. Mureș nr. 4, 1 cazan de abur x 277 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 5, 1 cazan de apă fierbinte x 116,3 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 7, 2 cazane de apă fierbinte x 116,3 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA nr. 2, 2 cazane x 285 MWt
S.C. ENET S.A. Vrancea nr. 3, 1 cazan de apă fierbinte x 116,3 MWt

C. Conformare cu valorile limită de emisie pentru pulberi

Până la data de 31 decembrie 2008:

S.C. ELETROCENTRALE DEVA S.A. nr. 1, 4 cazane energetice x 264 MWt
S.C. C.E.T. IAȘI II, 2 cazane de abur x 305 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2009:

C.E.T. Bacău nr. 1, 1 cazan de abur x 345 MWt
TERMOELECTRICA GIURGIU nr. 1, 3 cazane de abur x 285 MWt
S.C. COLTERM S.A. nr. 6, 3 cazane de abur x 81,4 MWt

Până la data de 31 decembrie 2010:

C.E.T. ARAD nr. 1, 1 cazan de abur x 403 MWt
S.C. C.E.T. Brașov S.A. nr. 1, 2 cazane x 337 MWt
S.C. TERMOELECTRICA DOICEȘTI nr. 1, 1 cazan de abur Benson x 470 MWt
S.C. COMPLEX ENERGETIC TURCENI S.A. nr. 2, 2 cazane energetice x 789 MWt
S.C. TERMICA S.A. Suceava nr. 1, 2 cazane x 296 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA S.A. nr. 3, 1 cazan x 285 MWt.

Până la data de 31 decembrie 2011:

S.C. COMPLEX ENERGETIC CRAIOVA S.E. CRAIOVA II-2, 2 CAF x 116 + 2CR x 68 MWt
S.C. COMPLEX ENERGETIC ROVINARI S.A. nr. 2, 2 cazane de abur x 879 MWt
S.C. ELETROCENTRALE DEVA S.A. nr. 2, 4 cazane energetice x MWt
S.C. PETROTEL LUKOIL S.A. nr. 1, DAV3 + HPM, 1 x 45 MWt + 14,7 MWt + 11,4 MWt
S.C. PETROTEL LUKOIL S.A. nr. 2, 3 cazane cu abur tehnologic x 105,5 MWt
S.C. ALUM S.A. TULCEA, 3 cazane x 84,8 MWt + 1 x 72,6 MWt
S.C. C.E.T. GOVORA S.A. nr. 2, 2 cazane x 285 MWt

Până la data de 31 decembrie 2013:

S.C. COMPLEX ENERGETIC Rovinari S.A. nr. 1, 2 cazane de abur x 878 MWt
S.C. ELETROCENTRALE DEVA S.A. nr. 3, 4 cazane energetice x 264 MWt

S.C. UZINA ELECTRICĂ ZALĂU nr. 1, 4 cazane de abur x 85,4 MWt
S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA S.A. nr. 2, 2 grupuri de cazane de abur x 300 MWt + 1 x 269 MWt.

D. Conformare cu valorile limită de emisie pentru oxizi de azot aplicabile de la 1 ianuarie 2016 instalațiilor mari de ardere cu o putere termică nominală mai mare de 500 MW, care utilizează combustibil solid

ELECTROCENTRALE ORADEA nr. 2, 2 grupuri de cazane de abur x 300 MWt + 1 cazan cu abur x 269 MWt;

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA S.A. nr. 2, 4 cazane energetice x 264 MWt;

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI S.A. nr. 2, 2 cazane de abur x 879 MWt;

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI S.A. nr. 3, 2 cazane energetice x 789 MWt;

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA S.A. nr. 1, 4 cazane energetice x 264 MWt;

S.C. TERMICA S.A. SUCEAVA nr. 1, 2 cazane x 296 MWt.

ANEXA 7²*)

*) Anexa nr. 7² este reprodusă în facsimil.

NIVELURI DE EMISII TOTALE ANUALE DE DIOXID DE SULF, OXIZI DE AZOT ȘI PULBERI

Emisiile de dioxid de sulf provenite de la toate instalațiile mari de ardere nu trebuie să depășească următoarele niveluri anuale:

- în anul 2007: 540 000 tone SO₂/an;
- în anul 2008: 530 000 tone SO₂/an;
- în anul 2010: 336 000 tone SO₂/an;
- în anul 2013: 148 000 tone SO₂/an.

Emisiile de oxizi de azot provenite de la toate instalațiile mari de ardere nu trebuie să depășească următoarele niveluri anuale:

- în anul 2007: 128 000 tone/an;
- în anul 2008: 125 000 tone/an;
- în anul 2010: 114 000 tone/an;
- în anul 2013: 112 000 tone/an;
- în anul 2016: 80 000 tone/an;
- în anul 2017: 74 000 tone/an;

Emisiile de pulberi provenite de la toate instalațiile mari de ardere nu trebuie să depășească următoarele niveluri anuale:

- în anul 2007: 38 600 tone/an;
- în anul 2008: 33 800 tone/an;
- în anul 2010: 23 200 tone/an;
- în anul 2013: 15 500 tone/an.

ANEXA 8

STABILIREA

valorilor limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite de la instalații mari de ardere cu focar mixt

1. La autorizarea unei instalații mari de ardere reglementate conform prevederilor art. 5, 9 și 15 din hotărâre, echipată cu focar mixt, care implică folosirea simultană a doi sau mai mulți combustibili, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului stabilește valorile limită de emisie după cum urmează:

- a) se stabilește valoarea limită de emisie pentru fiecare poluant, corespunzătoare fiecărui combustibil, în raport cu puterea termică nominală a instalației mari de ardere și în conformitate cu prevederile anexelor nr. 3 - 7;
- b) se determină valorile limită de emisie ponderate pentru fiecare combustibil. Aceste valori sunt obținute prin înmulțirea valorilor limită de emisie individuale stabilite conform prevederilor lit. a) cu puterea termică corespunzătoare fiecărui combustibil, rezultatul fiind raportat la suma puterilor termice corespunzătoare combustibililor utilizați;
- c) se însumează valorile limită de emisie ponderate pe combustibil.

2. La autorizarea instalațiilor de ardere echipate cu focar mixt, care utilizează pentru consum propriu reziduuri de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului sau amestecuri ale acestora cu alți combustibili, pentru stabilirea valorilor limită de emisie, se aplică, prin excepție de la dispozițiile pct. 1, prevederile referitoare la combustibilul cu cea mai mare valoare de emisie (combustibilul determinant), dacă în timpul funcționării instalației de ardere puterea termică furnizată de acest combustibil reprezintă cel puțin 50% în raport cu suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați.

În situația în care puterea termică furnizată de către combustibilul determinant reprezintă mai puțin de 50% în raport cu suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, valoarea limită de emisie este determinată proporțional cu cantitatea de căldură furnizată de fiecare combustibil utilizat, ținând seama de suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați, după cum urmează:

- a) în primul rând, prin adoptarea valorii limită de emisie pentru fiecare poluant corespunzătoare fiecărui combustibil, în funcție de puterea termică nominală a instalației, în conformitate cu prevederile anexelor nr. 3 - 7;

b) în al doilea rând, calculând valoarea limită de emisie a combustibilului determinant; această valoare este obținută prin multiplicarea cu factorul doi a valorii limită de emisie pentru acest combustibil, prevăzută în anexele nr. 3 - 7, și scăzând din rezultat valoarea limită de emisie a combustibilului cu cea mai mică valoare limită de emisie;

c) în al treilea rând, prin determinarea valorilor limită de emisie ponderate pe combustibil; aceste valori sunt obținute prin multiplicarea valorii limită de emisie, calculată a combustibilului, cu puterea termică furnizată de combustibilul determinant și multiplicarea fiecăreia dintre celelalte valori limită de emisie cu puterea termică furnizată de fiecare combustibil și împărțind rezultatul multiplicării la suma puterilor termice furnizate de toți combustibilii utilizați;

d) în al patrulea rând, prin însumarea valorilor limită de emisie ponderate pe combustibil.

3. La autorizarea instalațiilor prevăzute la pct. 2, se pot aplica și valori limită de emisie medii pentru dioxidul de sulf, indiferent de combinația de combustibil utilizată, după cum urmează:

a) pentru instalațiile mari de ardere de tipurile I și II, prevăzute la art. 5 din hotărâre, valoarea limită de emisie de 1.000 mg/Nmc, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip dintr-o rafinărie;

b) pentru instalațiile mari de ardere noi - tip III, prevăzute la art. 9 din hotărâre, valoarea limită de emisie de 600 mg/Nmc, ca medie pentru toate instalațiile de acest tip din rafinărie, cu excepția turbinelor cu gaz.

Aplicarea prevederilor lit. a) și b) nu trebuie să determine, în nici un caz, creșterea emisiilor provenite de la instalațiile existente.

4. Instalațiile mari de ardere reglementate conform prevederilor art. 5, 9 și art. 15 alin. (1) din hotărâre, echipate cu focar mixt, care implică utilizarea alternativă a doi sau mai mulți combustibili, trebuie să respecte valorile limită de emisie prevăzute în anexele nr. 3 - 7, corespunzătoare fiecărui tip de combustibil utilizat.

ANEXA 9

VALORI

ale ratei de desulfurare, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre. Metode de măsurare a emisiilor provenite din instalațiile mari de ardere noi - tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

SECȚIUNEA A

Valori ale ratei de desulfurare, aplicabile instalațiilor mari de ardere noi - tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

(MWt)	(%)
50 \leq P \leq 100	Se stabilește prin autorizația de mediu și nu depășește 40%
100 \leq P \leq 167	40
167 < P < 500	(0.15 P+15)
P \geq 500	90

SECȚIUNEA B

Metode de măsurare a emisiilor provenite din instalațiile mari de ardere noi - tip II în situațiile prevăzute la art. 22 din hotărâre

1. Pentru instalațiile mari de ardere noi - tip II, având o putere termică nominală mai mare de 300 MW, supuse prevederilor art. 22 din hotărâre, concentrațiile de dioxid de sulf, oxizi de azot, pulberi și oxigen se monitorizează în flux continuu.

Prin derogare de la prevederile de mai sus, se pot utiliza, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri adecvate de determinare a dioxidului de sulf și a pulberilor, dacă acestea permit obținerea concentrațiilor poluanților menționați.

Pentru instalațiile mari de ardere noi - tip II, având o putere termică nominală cuprinsă între 50 și 300 MW, supuse prevederilor art. 22 din hotărâre, autoritatea publică competentă pentru protecția mediului decide asupra necesității solicitării măsurătorilor continue.

În cazul nesolicitării măsurătorilor continue se utilizează, cu o frecvență regulată, cu aprobarea autorității publice competente pentru protecția mediului, măsurători discontinue sau alte proceduri de determinare adecvate, pentru a evalua cantitatea de dioxid de sulf, oxizi de azot, pulberi și oxigen aflate în gazele reziduale.

2. În cazul instalațiilor mari de ardere noi - tip II, prevăzute la art. 22 alin. (1) din hotărâre, care trebuie să respecte valorile ratelor de desulfurare din secțiunea A, se aplică cerințele referitoare la măsurarea emisiilor de dioxid de sulf, menționate la pct. 1.

Suplimentar, conținutul de sulf al combustibilului solid utilizat în instalația mare de ardere trebuie să fie monitorizat cu o frecvență regulată, aprobată de către autoritatea publică competentă pentru protecția mediului.
